

La Burxa B

SANTS ES QUEDA SENSE DOS BUSOS
La reducció del serveis d'autobusos també afecta el barri, que es queda sense les línies 91 i 115.
Pàgina 3

Sants protesta contra les retallades a l'ensenyament

Sants ha estat durant les darreres setmanes un dels centres neuràlgics de les mobilitzacions en defensa de l'educació pública i contra les retallades. Primer, el CEIP Barrufet va acollir una jornada reivindicativa en defensa de l'escola pública, que va aplegar membres d'assemblees grogues —un espai de confluència i mobilització de la comunitat educativa, és a dir, pares, mares, mestres i alumnes— d'arreu del territori català. Després, les mobilitzacions a la seu de l'Institut Metropolità d'Educació de Barcelona —IMEB—, a la plaça Espanya convocada per les treballadores i les famílies de les escoles bressol municipals, i el dissabte 4 de febrer una cercavila organitzada des de l'Assemblea Gropa de Sants. I sembla que les mobilitzacions no acabaran aquí, ja que l'Assemblea Gropa ja es prepara per a una nova jornada de reivindicació el 15 de febrer, dia en què s'aprovaran els nous pressupostos. Conviden a tot el professorat, famílies i estudiants a portar una samarreta groga i convertint aquest dia en un 15F Groc farcit d'activitats en defensa de l'educació pública. **Pàgina 4**

Cartell penjat a l'IMEB que va ser retocat per les concentrades per mostrar el seu rebuig a les retallades. ALBERT GARCIA

Lèlia Becana

Intercanviem experiències amb la Lèlia, exburxaire, membre de la Directa i santsenca. **Pàgina 12**

Opinió

Política i vicis invisibles

PÀGINA 2

L'elit dirigent no escatima en capricis: els mateixos que s'escandalitzen pel que es pagui a 50 euros a una cantonada del Raval, ho paguen ells a 500 en un discret àtic de l'Eixample.

En moviment

Privatització a l'escola bressol

PÀGINA 8

L'ajuntament, amb el pretext de la crisi, canviarà el model educatiu de l'escola bressol retallant i privatitzant. Hem volgut que els i les afectades ens expliquin quina és la situació real.

Cultura

Nova biblioteca popular

PÀGINA 10

Neix la Biblioteca Social Mateo Morral, amb un fons aproximat de 1.000 llibres, 180 revistes i 40 còmics, per anar renovant espais d'emancipació cultural. Apropa-t'hi!

Arreu

L'educació, a València

PÀGINA 11

«Més inversió, més qualitat, més valència, més dignitat» va ser el lema que la Plataforma per l'Ensenyament públic va usar per manifestar-se contra els atacs a l'educació pública del País Valencià.

Bundu Band

PÀGINES CENTRALS

Jungle, electro, reggae, hip hop, rock, instrumentació tradicional i un llarg repertori d'estils musicals. És el que ens porta *Cat Samurai*, el nou disc de la Bundu Band.

J. Edgar

PÀGINES CENTRALS

Clint Eastwood s'endinsa en la vida de J. Edgar Hoover, fundador de l'FBI, que va adquirir gran rellevància pública.

Opinions

Editorial

L'instint de les rodes imprescindibles

Lavarícia neoliberal assetja al transport públic popular

Cada bitllet, targeta o multa pagada va camí de privatitzar els Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), un ens públic viable tan sols amb els impostos que nosaltres paguem actualment. Retallar serveis en quantitat i horaris és la interessant coartada institucional dels lobbies que ens demanen més coses, oferint-nos-en menys, abans de voler-nos aïllar. Al metro s'ha congelat el sou als treballadors i treballadores, i el personal de taquilla ha sigut obligat a ser expenedors només de multes. De 106 línies d'autobús, n'han desaparegut quatre,

en 11 se n'ha reduït la freqüència de pas, i s'ha anul·lat la circulació els diumenges i festius de 16 autobusos de barri, entre els quals hi trobem les línies 91 i 115, que passen per Sants. L'Assemblea Indignada, el Centre Social de Sants i la Comissió de Veïns de la Bordeta ja han coordinat una agenda d'accions imminents. Aquest altaveu de divulgació santsenca que és LA BURXA contribueix a la mobilització col·lectiva pel transport públic irrenunciable informant del pillatge que estem patint, de les repercussions i reaccions que s'estan generant al barri, de les alternatives de gratuïtat soli-

dària, i sobre una tertúlia popular amb un treballador de TMB. Des de LA BURXA donem tot el suport a la proposta de les treballadores de TMB de suprimir la directiva d'aquest ens (que consta de 253 membres, els quals es troben fora de conveni i costen milions d'euros als contribuents) per tal de canviar el model de gestió i per començar a funcionar de manera transparent i autogestionada entre totes les treballadores, les quals negociaran directament amb l'estat, la Generalitat i l'ajuntament les quantitats rebudes per finançar el transport públic, entre altres.

Opinió

El valor del civisme

Marc Rude

«Civisme: m. Zel pels interessos i institucions de la pàtria». Comprendent el significat de la paraula, se'ns fa més fàcil veure el substrat polític i moral que fonamenta el valor d'avantguarda (o més ben dit, de *La Vanguardia*) que esgrimeix la burgesia barcelonina contra tot allò que no els agrada. Amb l'arribada de CiU a l'ajuntament, els somnis asèptics del comte de Godó i els seus lectors s'apliquen amb la renovada voluntat d'eradicar comportaments i grups que no fan maco als ulls de les classes de vestit i corbata. Una exaltació de l'ordre públic *über alles*, que deriva perillosament cap un higienisme social d'aromes totalitàries.

Per als il·lustres fills de Sant Gervasi que ens governen, els pobres són antiestètics, i per tant han d'estar amagats. La ciutat és un producte a exportar, i els carrers, el seu aparador.

Barcelona esdevé un parc temàtic de pagament, qui no té diners, hi sobra. Si no tens sostre i dorms al carrer, et posen una multa. És el que s'anomena criminalització de la pobresa. La llista d'agents portadors del caos i la brutícia és ben coneguda: indigents, okupes, llauers, prostitutes...

L'altre gran dimoni de la propaganda municipal són els hàbits nocturns de la joventut barcelonina. A partir de l'hora a la que els votants convergents se'n van al llit comença un toc de queda fàctic, on la mera presència d'un grup de persones al carrer ja és suficient per activar totes les alarmes. Els residus legislatius que encara consagren la llibertat de reunió es veuen acorralats per un setge que castiga les colles de noctàmbuls per tot allò que hi entra i tot allò que en surt, és a dir, el mam i el pipí. Així com uns horaris cada cop més restrictius i la inquisició contra els fumadors han portat a la reapropiació ètica de les places; la mala gestió dels fluids hem d'atribuir-la al consistori, amb la seva històrica negativa a instal·lar lavabos públics d'una puñetera vegada.

L'oci té els seus canals institucionalitzats. En principi, tots els catalans hauríem d'anar a dormir aviat per poder-nos llevar ben d'hora i aixecar el país, però, per si de cas, tenim macrocentres de festa industrial, on podem pagar xifres astronòmiques per garrafó i sotmetre les nostres oïdes al terrorisme musical, entre un baf de feromones i sota la mirada disciplinària de desenes de goril·les.

En resum, diuen que el carrer només pot ser un espai de trànsit entre el domicili, la feina i centres de

consum, no pas un lloc per estar-s'hi. El problema no són tant els vicis com la seva visibilitat.

L'elit dirigent no escatima en capricis, i els mateixos que s'escandalitzen pel que es pagui a 50 euros a una cantonada del Raval, ho paguen ells a 500 en un discret àtic de l'Eixample. A la capital mundial dels congressos executius, no hi pot faltar un subministrament constant de Don Perignon, *escorts* i cocaïna. Per contra, fumar-se un porret en un parc de la ciutat és il·legal i és una vergonya. La paraula hipòcrita es queda curta.

Salt de plens

El maleit documental

Quel Ness

El gènere documental sempre ha estat considerat un gènere menor, fins i tot molest, pels qui fan negoci amb el cinema i la televisió, d'una banda, i per els qui manen, de l'altra. Uns no el veuen comercial i els altres no el veuen necessari... Els seus interessos, és clar. Però de tant en tant sona la flauta i algun que altre aconsegueix èxit de públic i taquilla. Un dels darrers: *Inside Jobs*, una exhaustiva bateria d'entrevistes a espectadors privilegiats, i a alguns actors (molts es van negar a sortir-hi), d'aquesta cosa que ens ha cai-

gut damunt i que no goso ni anomenar, a veure si així escampa més aviat. Jo no crec en miracles, però no se sap mai.

A Catalunya també se'n fan, de documentals. De bons, regulars, dolents i molts dolents, com el darrer que vaig voler veure per TV3 sobre la figura del maqui Ramon Vila «Caracremada». No vaig aguantar ni deu minuts. És una llàstima que diners públics es llencin en aquests exercicis d'onanisme mental que només satisfan als seus autors, i encara. Si en Ramon hagués vist la tifarada, potser aquest Galter, l'autor (que de galtes en té moltes) hauria hagut de sortir corrent cames ajudeu-me. Esperem que quan algú altre vulgui fer-li justícia amb un cosa com cal no se li respongui: «Ho sentim però per a aquest tema ja vam donar subvencions».

Però se n'han fet de bons, com deia abans. El ja de culte *Ocaña, retrat intermitent*, d'en Ventura Pons. TV3 n'ha produït un quants de la Dolors Genovés, que tot i que a mi no em fa el pes, els reconec un cert mèrit. El darrer: *Adéu Espanya?*, al títol del qual m'hi sobra l'interrogant. I no cal oblidar l'inefable Joaquim Jordà, amb un magistral *Mones com la Becky*, una interessant reflexió sobre els límits de la «normalitat» mental i l'antipsiquiatria. O *De nens*, sobre el macrojudici del conegut com «cas Raval», on la justícia queda a l'altura que li correspon.

Mentre escric això, s'està celebrant el Docs Barcelona, una moguda al voltant dels documentals que ja va per la quinzena edició i que organitza Paral·lel 40, empresa lidera-

da per l'incansable Joan González. En Joan se la va jugar i va deixar el programa *30 minuts*, de TV3, del qual era realitzador, per crear del quasi no-res una marca que com diu en el seu web té la missió de contribuir a l'enriquiment cultural de la societat a través de l'audiovisual. Durant uns dies Barcelona es converteix en un fòrum internacional on es traven acords per produir projectes. Dels 24 seleccionats en l'anomenat «Pitching Forum», dos apareixen en la seva fitxa com «Espanya» i tres com «Catalunya». Almenys aquest cop, en Joan, sense federacions «que no barregen la política amb l'esport», segons diuen elles mateixes, deixa jugar l'equip de casa i a més amb un resultat favorable de tres a dos. Felicitats i per molts anys!

Carta

Carta oberta als Mossos d'Esquadra

Amadeu

He llegit amb molta atenció les diferents accions que heu portat a terme: tancar-se en algunes comissaries, una important pitada al president, un intent de pitada a un tal Felip, parlar en castellà etc. etc. Veureu, jo crec que la rebaixa del sou no és tant greu, n'hi ha que ja no tenen sou per rebaixar ni pis per pagar. Vosaltres encara manteniu el lloc de treball, el sou i exerciu de grans patriotes.

No sé si una vegada sou acceptats com a mossos, us fan jurar el càrrec davant l'estelada, l'Estatut de Autonomia i la Bíblia. Si això és d'aquesta manera aneu amb compte, ja que molt a prop vostre es mou el tal Felip, i aquest té molta mala llet i us pot fer una mala passada.

D'altra banda, també us vull avisar, que per Catalunya, hi ha uns xicots que vesteixen com vosaltres, bé, una mica més disfressats i sense placa identificativa, i que per fer el que heu fet vosaltres acostumen a pegar unes pallisses molt, però molt fortes. Seria interessant que investiguéssiu qui són, ja que és possible que aquest grup d'incontrolats us faci perdre tota la simpatia i credibilitat, molt i molt ben merecudada, que teniu dels ciutadans de Catalunya.

Veureu, el meu problema és, si alguna vegada coincideixo amb vosaltres per la plaça Catalunya, Parlament, carrer d'Hostafrancs, etc., etc., saber quina es la contrasenya, ja que potser amb la il·lusió del moment vinc corrents per abraçar-vos al crit d'«Endavant companys!» i resulta que són aquests nois incontrolats, mencionats anteriorment, i m'emporto un grapat d'hòsties.

També ha arribat al meu coneixement que va entonar la cançó de «Viva Espanya». Home!, això diu molt a favor vostre, podrieu formar la Coral dels mossos i mosses, i afegir al repertori «Cara al Sol», «Muntanyes Nevades», etc., etc. i sortir els dissabtes a la nit acompanyats de la Tuna —aquests també són uns grans patriotes—, i obtenir un petit sobresou.

Per a qualsevol cosa, estic a la vostra disposició, per ajudar-vos en el que faci falta.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisans.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Usuàries i treballadores planten cara a TMB

La pujada de preus del transport públic ha arribat del bracet de reduccions del servei de transport i empitjorament de les condicions laborals.

Redacció
Sants

El començament de l'any sempre ve marcat per una augment de les tarifes en el transport públic per cortesia de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM). Enguany, aquest increment ha estat el més gran de les últimes dècades, un 38 % respecte l'any passat en el bitllet senzill (ara val 2€) i un 12 % en la T-10 (que té un preu de 9,25€), per nombrar-ne alguns. A més, s'ha duplicat el preu de la multa per no portar un bitllet validat, passant de 50 a 100. Joaquim Forn, president de TMB i alcalde de mobilitat i seguretat va explicar que «actualment amb els bitllets es paga el 42 % del cost real del trajecte, i l'objectiu és arribar al 50 %». És clar que el 68 % restant el continua pagant la ciutadania amb els impostos. Segons l'ATM l'objectiu és bonificar les usuàries habituals del servei reduint el preu de la T-Mes i la T-Trimestre (un 2 % i un 3,6 % respectivament), tot i que són títols difícils d'amortitzar i d'un ús poc estès, ja que la T-10 representa el 70 % d'ingressos de la venda de bitllets. A tot això se li suma la reducció de 4 línies d'autobús que ha afectat directament a Sants.

«S'han plantejat solucions creatives: la T-11 o una aplicació 3G per comunicar les parades on hi ha revisors»

La reacció ciutadana no s'ha fet esperar i el 10 de gener es va convocar una vaga per les usuàries del

transport metropolità que volia recuperar l'esperit de la vaga que es va fer l'any 1951 contra els preus del tramvia. Per lluitar contra els preus abusius, s'han plantejat solucions creatives com la T-11, que consisteix a deixar la targeta esgotada als marges dels plafons d'informació de les marquesines de TMB o indicar a través de l'aplicació «Incidències 2.0» del telèfon mòbil on s'ha deixat la targeta, així una altra persona pot aprofitar el transbordament d'una hora i 15 minuts; el Memetro, una cooperativa mutualista que sufragarà les multes dels seus associats o el desenvolupament d'una aplicació 3G per poder comunicar en quines parades hi ha control de revisors. També s'han iniciat colades massives al metro amb el suport del moviment Jo no pago.

«Les treballadores demanen la dimissió de l'equip directiu i el control de l'empresa per part seva»

AMENACES LABORALS

TMB vol estalviar en personal del Metro 15 dels 56 milions d'euros de la retallada al ferrocarril suburbà. Ara toca una renovació del conveni i la direcció està amenaçant amb ERO temporals. En una situació similar es troben les treballadores del Bus. El 27 de gener el conductor d'autobusos Josep Garganté, membre de la CGT, va visitar Can Vies per explicar les condicions en que es troben les treballadores de TMB. Graganté va denunciar les reduccions al servei de bus des de 2008 com un possible procés de privatització futura i també va criticar als gestors de TMB (7 % de la plantilla, exempts del conveni col·lectiu) per coaccionar als 7.500 treballadors restants amb un ERO, si no acceptaven retallades salarials i laborals. Al malestar general, s'afegeix la caça laboral després d'èxits mobilitzacions anteriors per

L'1 de febrer es va dur a terme una acció sota el lema «Jo no pago», consistent en una colada massiva. La concentració, al metro de plaça Catalunya, pretenia denunciar els preus abusius dels bitllets i més d'un centenar de persones van participar-hi. VÍCTOR OBREGÓN

afirmar drets socials, com la campanya dels dos dies de descans setmanal pels treballadors del Bus.

Les treballadores de Metro i Bus, amb els sindicats CGT, PSA i ACTUB, demanen la dimissió de tot l'equip directiu de TMB i el control de l'empresa pública pels mateixos treballadors i treballadores, ja que consideren que els 603 membres de l'equip directiu i fora de conveni són els responsables del malbaratament dels diners públics a causa d'una mala gestió. Tota la plantilla anirà a

vaga el 27 de febrer, coincidint amb el primer dia del Congrés Mundial dels Mòbils, i no descartaren allargar-la durant els quatre dies que dura l'esdeveniment. Aquesta decisió va ser ratificada en assemblea el 8 de febrer a Cotxeres.

La CGT recorda que, el 1998, «el dèficit del metro era zero», però des de llavors s'inicià una etapa de «malbaratament econòmic i ostentació il·limitada» d'on ha sortit el forat de 400 milions que apareix ara. A més, sectors ecologistes de-

nuncien que la reducció de serveis pot comportar un augment de l'ús de transport privat.

De moment les treballadores d'autobusos de TMB han guanyat una petita partida: la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha ratificat una sentència del jutjat social núm. 19 de Barcelona que condemna a TMB a pagar una xifra que voreja els 9.000 a les conductores d'autobusos per haver-les-hi negat el descans de 15 minuts per menjar-se l'entrepà.

Salvem els busos 91 i 115

Als carrers secundaris de Sants ja no hi ha bus diumenges i festius.

Dani Martínez
Sants

Sense el 91, l'interior de la Bordeta queda aïllat. S'ha de caminar fins al carrer Badal, carrer de Sants o la Gran Via per arribar a Sant Antoni, la Rambla i Ciutat Vella fent transbordaments. El cas del CAP de 24 hores del carrer Manso és dramàtic: és el més proper junt amb l'Hospital Clínic. Veurem malalts fent transbordament diumenges i festius si no fem guardiola per al taxi.

Sense el bus de barri 115 es trenca la transversalitat nord-sud complementària a la xarxa de metro. El veïnat caminarà des de les estacions d'autobús, ferrocarril i tren de Sants. I qualsevol persona pujarà lentament pel carrer Olzinelles i paral·lels.

Els gestors de TMB i l'ajuntament argumenten estadístiques de poc pasatge i, sense cap empatia per les persones amb mobilitat reduïda, que amb el metro ja n'hi ha prou.

Les assemblees santsenques dels Indignats, el Centre Social i la Comissió de la Bordeta van congregarse desenes de veïns l'1 i 4 de febrer, i es van establir diverses accions massives per al febrer: diumenge 12 al migdia hi haurà un diàleg intergeneracional davant Sant Medir i Can Batlló i dimarts 14 a les set del vespre, a la seu del districte, hi haurà una Audiència Pública on qualsevol podrà parlar als polítics. La setmana del 27 de febrer s'anuncia moguda a tota Barcelona. A

força entitats de Sants tots podem signar fins a l'11 de març pels nostres imprescindibles 91 i 115.

Mentrestant, a diari, més gent practica la T-11, el Memetro i el TMB51, i deixa la targeta acabada d'exhaurir a una parada de bus com a solidaritat vàlida fins una hora i 15 minuts després de la darrera timbrada.

UN ASCENSOR AL METRO DE PLAÇA SANTS

Desatesa per TMB, l'ajuntament i la Generalitat durant dos anys, una senyora gran va recollir signatures per exigir almenys un ascensor al metro de plaça Sants. En 4 dies va unir 1.227 al carrer i casals d'avis, i avui 10 entitats santsenques disposen dels fulls per portar-los al Sindic de Greuges.

Josefina Aguado no utilitza cadira de rodes. «Ho demano per tothom que no pot accedir al metro». Les seves cames i esquena no poden accedir-hi sense ajut, ja que no hi ha cap escala mecànica de baixada als sis accessos. Segons la nostra veïna «la promesa remodelació de tota la plaça no es farà». El temps passa i segueix sent necessari un ascensor tant a l'accés a la L5 de Joan Güell com a la L1 davant de Cotxeres.

'La Monyas', els caps de setmana, ja no portarà el veïnat de Sants fins al centre de Barcelona. ARXIU

Sants

A PEU DE CARRER

Antiavortistes

Silvia

El divendres 27 de gener un grup d'unes 15 persones es concentrà al carrer Nicaragua, 128, davant d'una clínica en què es practiquen interrupcions voluntàries de l'embaràs. La concentració fou convocada per grups ultracatòlics i antielectió que, des de fa temps, duen a terme una campanya de boicot contra clíniques i hospitals que practiquen avortaments, i que beuen d'una moral patriarcal que continua negant el dret a decidir sobre el propi cos, a decidir lliurement tenir fills o no i quan tenir-los.

L'Assemblea de Joves i l'Assemblea Indignada de les Corts, en resposta a aquesta acció, convocaren una contraconcentració a la qual assistiren unes 50 persones.

Cal recordar que l'avortament fou un delictes penal, excepte en 3 supòsits no punibles (greu perill per la vida o salut de la mare; embaràs conseqüència de certs delictes contra la llibertat sexual —així, no es contemplaven els embarassos fruit de relacions incestuoses; i presumpció de greus afeccions del fetus), fins l'any 2010, en què es promulgà la Llei de salut sexual i reproductiva. Aquest sistema de supòsits (al qual vol retornar l'actual govern del PP) contribuïa a la criminalització de les persones que participaven d'un avortament i vulnerava la intimitat de les dones embarassades, que havien de justificar perquè no desitjaven ser mares.

Amb la nova llei s'ha establert un sistema de terminis que prioritza el dret d'autodeterminació de les dones: dins d'uns terminis legalment reconeguts, és la dona embarassada qui pren la decisió final d'avortar o no. Tot i això, la nova llei (ja gairebé revocada) ha estat criticada per restringir alguns terminis respecte a la legislació anterior, no reconèixer la voluntat de les menors de 16 anys a decidir si volen ser mares o no, i no garantir el dret avortar a la sanitat pública, en no haver desenvolupat eines per regular l'objecció de consciència del personal sanitari.

El Districte nega el permís per fer una cercavila per l'educació

Unes 300 persones, entre elles nombrosos infants, van desafiar el fred intens del dissabte 4 de febrer per participar en una cercavila en defensa de l'educació pública.

Redacció Sants

La protesta va recórrer la carretera, des de la plaça de Sants fins al parc de l'Espanya Industrial, passant per davant de la seu del districte, i va finalitzar amb un espectacle de titelles de la Companyia l'Estenedor, al Casal Independentista, ja que el districte no va donar el permís per a fer-ho al parc. També es va negar a cedir la tarima necessària, a més de prohibir la pròpia cercavila, de caràcter festiu. Les tècniques municipals van assenyalar que havia estat la Guàrdia Urbana la que havia forçat la decisió. Precisament, Sergi Amposta és el nou intendent des de fa pocs mesos, i aquesta deu ser una de les seves primeres decisions.

Però a la negativa del districte també s'hi va afegir la del Departament d'Interior, que també prohibia

la cercavila. Un dia abans de la mobilització, les organitzadores van rebre un correu electrònic dels mossos d'esquadra, que negava el permís per tallar la carretera de Sants, amb l'excusa que no havia estat demanat amb suficient temps (10 dies).

Malgrat les prohibicions, l'Assemblea Gropa de Sants, l'espai de confluència de pares, mares, professorat i alumnat, que havia convocat la jornada de protesta, va decidir mantenir-la i en valora molt positivament el resultat. Tot i així membres de l'Assemblea groga senyalen que treballaran per donar a conèixer i denunciar l'actitud del districte i declaren a LA BURXA que «entenen la denegació del permís com un atac a la llibertat d'expressió i mobilització i que esperen que la prohibició no es tradueixi en cap sanció administrativa o multa».

JORNADA REIVINDICATIVA EN DEFENSA DE L'ESCOLA PÚBLICA

Però el barri, més concretament l'Escola Barrufet, també va acollir la jornada reivindicativa en defensa de l'escola pública, el diumenge 22 de gener.

Es tracta d'una activitat que pretenia ser un espai de trobada i co-

La marxa va comptar amb l'assistència de moltes persones del barri, malgrat el fred que va fer el dissabte al matí. ARNAU RODELLAR

ordinació de les assemblees grogues dels diferents barris i pobles del país.

L'acte va aplegar unes 200 persones, que van poder gaudir d'un matí de jocs, tallers i d'una batucada.

També s'hi va celebrar una assemblea en la qual, entre d'altres qüestions, es va recollir la demanda a l'administració d'aturar l'entrada de la gestió privada a l'ensenyament públic. Igualment, es va reclamar no només que s'aturin les retallades, sinó que la Generalitat augmenti la inversió en educació pública del 3,4% actual, al 6% del pro-

ducte interior brut, que és la mitjana europea.

EL 0-3 HI ÉS!

I les escoles bressol també han protagonitzat mobilitzacions en contra de les intencions de l'Institut Metropolità d'Educació —IMEB— de cara al curs vinent. Sota el lema «El 0-3 hi és» han tallat la plaça Espanya i han fet dues assemblees a la seu de l'IMEB, a la mateixa plaça, una de les quals va acabar amb la tancada de 71 mestres, que hi van passar la nit. Podeu conèixer millor aquest conflicte a la pàgina 8.

Neix la Xarxa de Suport Mutu al barri

Xarxa de Suport Mutu de Sants

La Xarxa de Suport Mutu de Sants és fruit de la iniciativa d'un conjunt de persones que volen començar a organitzar-se.

El projecte es basa en la idea de la cooperació, el treball horitzontal en equip i el suport entre iguals ens fan més fortes i més capacitades per donar solució i poder enfrontar-nos a problemes reals. Problemàtiques directament vinculades a l'opressió i la misèria que aquells qui ostenten el poder (polítics, banquers,

etc.) han volgut imposar a través de la força i davant dels quals no estan disposades a restar passives.

QUINS PROBLEMES HI HA I PER QUÈ S'ORGANITZEN AIXÍ?

La Xarxa parla de problemes diversos que es vertebren dins d'un eix comú: uns manen i es lucren a costa de trepitjar-nos, i uns altres, que per la seva condició de classe, origen o gènere, han d'acatar les regles d'un joc que no han escollit jugar.

Parlen de problemes que fa molt de temps que existeixen, però que

cada cop més van afectant a un gruix de gent més elevat: els desnonaments, els acomiadaments, una xifra elevada d'aturades que cada cop més va en augment, les redades contra persones migrades, els abusos de poder (per part de les forces de l'ordre, del patró, etc.).

La Xarxa s'organitza així perquè creuen que és la millor manera de donar solució i plantar cara, perquè som les persones afectades, perquè som nosaltres les que millor sabem què ens convé, per que no creiem en les «bones intencions» i sí que creiem en nosaltres.

ACCIÓ DIRECTA I AUTOGESTIÓ

El crit a la intervenció que mou la Xarxa és el següent: «Si no ho fem ara, quan? Si no ho fem nosaltres, qui?».

La Xarxa es reuneix tots els dijous de sis a vuit del vespre a l'Ateneu Llibertari de Sants, al carrer Maria Victòria, 10. Però també pots trobar-los al mateix Ateneu passant-hi els dimarts o divendres en la mateixa franja horària.

Més informació:
xarxasuportmutusants@gmail.com
685432264

Peluqueria Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

Taverna

la burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

la Ciutat Invisible

Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sentis invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir; les propostes pel demà...

www.lacitatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BARRIS DECSA (BCH) 93 298 99 47

Can Batlló, els paranys d'un camí fosc

El serial de Can Batlló, per sorpresa de propis i estranys, ha fet una nova tombarella aquest mes de gener.

Roser Benavent
La Bordeta

El tinent d'alcalde Antoni Vives (no us perdeu la seva novel·la *El somni de Farrington Roadon*, en què caricaturitza els llibertaris d'una manera despietada a mig camí entre la desinformació i el sectarisme) i el regidor Jordi Martí van presentar pomposament en roda de premsa l'acord que s'havia d'aprovar al ple de Barcelona de l'endemà. Segurament l'oposició, gelosa per haver estat bandejada de l'acord, va tancar files i va torpedinar l'aprovació. Ais i uis dels uns i dels altres, i Can Batlló un altre cop embarrancat.

LA PROPOSTA

L'Ajuntament havia estat negociant amb la Immobiliària Gaudir, que hauria de fer front a 17 milions en indemnitzacions a veïns i industrials i a una càrrega per urbanització del

polígon de 18 milions més. En total 35 milions d'euros que hauria de rescabalar amb la venda de pisos de luxe al frontal de la Gran Via.

És clar, com que no ni ha mercat per aquests pisos i com que les propietàries de Gaudir (les hereves del estraperlista i estafador Muñoz Ramonet) tenen les seves fortunes ben lligades i amagades, la immobiliària li va dir a l'ajuntament que no tenia un duro. La situació amenaçava amb una nova aturada i uns quants anys més de tanques i filferro espinat al nostre barri.

La proposta final que presentava l'ajuntament era la següent: el muni-

cipi paga 10 dels 17 milions de les indemnitzacions, i la immobiliària posar els altres 7. A canvi d'aquests 10 milions, l'ajuntament rebria el 15% del sòl edificable (el dels pisos de luxe).

Per poder cobrar els altres 18 milions d'urbanització restants, es va posar sobre la taula una demanda de Gaudir contra l'ajuntament en què reclamava una expropiació forçosa al Guinardó.

Finalment, van pactar quedar-se la finca a canvi d'una indemnització de 22 milions que no cobraria Gaudir, sinó que l'ajuntament es quedaria com a liquidació del deute de 18

milions esmentat, més algunes càrregues a resoldre a la finca del Guinardó.

PROBLEMES I AVANTATGES

A cap lector de LA BURXA se li escapa ue aquestes xifres milionàries maregen a més d'un. Què és a on ens ha dut aquesta Barcelona de turistes i Monopoly, d'especulació i de pilotades. Tampoc som capaços de valorar si les xifres s'ajusten a dret o si algú hi posa la mà.

El que si que veiem els veïns és que d'aquesta manera traiem del barri i de les nostres vides una xacra familiar de bandits i especuladors a

qui esperem no veure mai més. Tant de bo s'arruïnin passat demà.

Si s'aconsegueix netejar el camí ens quedarem cara a cara amb l'ajuntament i el repte serà convertir la demora que provoca la crisi en una font d'oportunitats per repensar nous projectes allunyats dels equipaments de disseny que després no fa servir ningú. És el model que ja estem duent a terme al bloc 11 on el veinat pinta i fa seu l'espai, amarant-lo d'il·lusió i compromís.

El futur: obrir totes les portes i bastir una gran plaça on poder-nos trobar ben aviat per cel·lebrar-ho!! Potser el proper 11 de juny?

Dades

Possible calendari a curt termini

- Febrer de 2012: aprovació al ple municipal.
- Març de 2012: inscripció del canvi de model de gestió.
- Abril de 2012: negociació d'accions a precari (obertura d'accessos i primers enderrocs);

buscar solucions amb afectats (reconeixement de deute, real·lotjaments provisionals, etc.).

- Octubre de 2012: inscripció de les finques al Registre a nom de l'ajuntament.
- Gener de 2013: liquidació de les indemnitzacions restants.
- Gener de 2013: inici de la construcció d'habitatges protegits.

Plataforma reivindicativa dels veïns

- Indemnització als veïns i industrials.
- Obertura de la porta i de l'accés pel carrer Parcerisas.
- Esponjament dels accessos

pel carrer Constitució.

- Calendari de bastiment dels equipaments.
- Ús a precari dels espais que es recuperin.
- Crear un grup de treball per repensar la nau central.

El moviment 15M: l'Assemblea Indignada de Sants

Ernesto Sants

El barri de Sants està teixit per un entramat de col·lectius que donen un caire concret a aquest districte. Des de fa ja bastants mesos n'existeix un més que treballa al nostre entorn.

Es tracta de l'Assemblea Indignada de Sants. Vinculada al Moviment

15M, va nèixer quan, des de plaça Catalunya, es va valorar que era moment de descentralitzar l'acció i entendre-la per la ciutat.

Aquest col·lectiu es conforma a partir de diferents sensibilitats, des de la tradicional lluita de treballadors/es, fins al moviment okupa. Tots aquests posicionaments, encabits dins l'Assemblea Indignada de Sants, tenen en comú i com a objec-

tiu el rebuig a les polítiques neoliberals i capitalistes que imperen a l'actualitat.

En aquest sentit, l'Assemblea ha prioritzat una sèrie d'objectius sobre els quals té la intenció de treballar, com ara les retallades dels serveis bàsics (Educació, Sanitat, Transport, etc.), l'habitatge social o la lluita contra el sistema financer. Tot això partint d'una base assembleària

i sense deixar de banda la no-discriminació de cap tipus (gènere, nacionalitat, tendència sexual, etc.).

L'Assemblea Indignada de Sants ja compta amb un historial d'accions fetes al barri, com per exemple l'Habitatge 18N, un projecte d'alliberament d'espai per donar resposta a famílies i grups de convivència en situació de precarietat. Darrerament, també s'ha posat en marxa la iniciativa de celebrar assemblees populars una vegada al mes, on els veïns i veïnes del barri puguin expressar les seves preocupacions, i puguin trobar una via per gestionar les seves ganes de canviar la societat.

Últim taller sobre la rehabilitació de la Lleialtat

Carles Baiges Camprubí
Sants

La Plataforma La Lleialtat Santsenca va realitzar el 1 de febrer l'últim taller per reflexionar sobre com ha de ser el nou equipament que acollirà l'edifici de l'antiga cooperativa. Aquesta trobada va voler ser el punt culminant d'un tema que ha estat sobre la taula des de l'inici de la reivindicació veïnal per obrir aquest espai al barri.

Les conclusions de gairebé dos anys de treball les plasmarà el col·lectiu d'arquitectes LaCol en un estudi que es lliurarà a l'ajuntament a finals de febrer, perquè convoqui el concurs per a la seva rehabilitació.

Ara serà el torn d'aprofundir en altres temes que s'estan debatent des d'un inici, com les activitats, la gestió, o el finançament.

De ben segur aquests punts tindran molt a veure amb les passes que faci la Plataforma per a la Gestió Cívica, que agrupa 18 equipaments gestionats per associacions veïnals de Barcelona, entre les quals hi ha també el Secretariat i La Lleialtat.

Compartir problemàtiques per trobar solucions

Una trobada d'afectats per l'habitatge de Sants i proximitats vol posar en comú el 25 de febrer diferents problemàtiques per tal de cercar de forma conjunta solucions.

Gemma Parera
Sants

L'habitatge és un problema que afecta cada vegada a més persones al barri de Sants i al conjunt de la ciutat. Persones que tenen dificultats per pagar el lloguer o la hipoteca; que han de fer front a demandes

judicials per impagaments; que tenen una amenaça de desnonament o de desallotjament; que viuen rellogades amb tota la família en una habitació; que no poden marxar de casa els pares o han hagut de tornar-hi, o que els volen fer fora de casa seva perquè tenen un lloguer de renta antiga.

LA CAUSA: GRAN DESIGUALTAT SOCIAL A LA CIUTAT

Aquestes problemàtiques tenen com a rerefons el creixement de les desigualtats socials a la ciutat de Barcelona. Les distàncies entre rentes als barris de la ciutat han crescut en els darrers dos anys, de ma-

nera que els barris més humils s'empobreixen, i els més rics s'enriqueixen. Segons les estadístiques publicades pel mateix ajuntament, la renta en barris com Sants, Badal, Hostafrancs i la Bordeta ha disminuït del 2008 al 2010 i es situa entre un 0,7 i un 0,8 per sota de la mitjana de la ciutat. En canvi, en barris com Sarrià i les Tres Torres la renta ha crescut i es situa entre 1,7 i 2,2 vegades per sobre la mitjana. La disminució de la renta i l'augment de l'atur fa cada vegada més inaccessible l'habitatge als nostres barris, on un pis de compra costa de mitjana 316.000 euros al districte de Sants-Montjuïc i un lloguer

d'un pis de segona mà 792 euros mensuals, també de mitjana.

ORGANITZAR-SE PER COMPARTIR I APORTAR SOLUCIONS

Amb la finalitat de compartir les dificultats creixents en matèria d'habitatge, des de la comissió d'habitatge de l'Assemblea indignada 15M de Sants es convoca una trobada el 25 de febrer a les onze del matí a Can Batlló. L'objectiu és pensar i organitzar col·lectivament les solucions, des del suport mutu i la denúncia de l'acció especulativa de bancs i immobiliàries, i de la manca de respostes efectives per part de les administracions públiques.

Parèntesi

MÚSICA

La Bundu Band

CAT SAMURAI
KASBA MUSIC, 2011.
Pirat's Sound Sistema van ser els pioners (amb el disc *Sants Sistema*, Propaganda pel fet, 2005) en cantar en català sobre bases electròniques barrejades amb ritmes llatins. Aquell disc va marcar la irrupció d'un nou llenguatge musical mai fet a casa nostra. Després de debutar amb *Guerrer Rebel* (Autoeditat, 2010), La Bundu Band ens ofereix set anys més tard el disc *Cat Samurai*. D'aquesta forma la discogràfica independent Kasba Music am-

plia el catàleg de la seva recent línia editorial, anomenada New Beats.

La barreja estilística és escandalosa: jungle, electro, reggae, hip hop, rock, instrumentació tradicional i un llarg repertori d'estils musicals, on la sobrevalorada paraula mestissatge es queda curta; i a més feta amb criteri, aconseguint un so força compacte. L'altre aspecte que impressiona d'aquest disc, són les col·laboracions. Sembla més aviat que ens trobem amb el darrer treball d'una banda

amb quinze anys trepitjant els escenaris, que no pas amb el seu segon treball editat. Gent d'Obrint Pas, d'Eina, de la Kinky Beat, InDigna, Gato-el-Quiman, Khalid G, Rude Hi-Fi o el mateix Fermin Muguruza participen en aquest treball reforçant la proposta de La Bundu Band.

Una cosa que grinyola una mica són les tres versions incorporades al final que l'allarguen en excés i no aporten massa frescor. Caldrà veure com ho defensen en directe perquè, si és com el disc, pot ser explosiu.

Pau Canela Barrull

CINE

J. Edgar

CLINT EASTWOOD,
2011

Clint Eastwood, de 81 anys, ha tornat a agafar el revòlver per disparar una nova meravella cinematogràfica. Aquest cop es disfressa d'Oliver Stone, cineasta habitual dels grans homes de la història americana, per oferir-nos el retrat de la figura de J. Edgar Hoover, fundador de l'FBI i peça important del trencament del poder del segle XX.

Edgar Hoover, tan odiat com idolatrat, fou el primer president de l'Oficina Federal d'Investigació tal com la coneixem ara. Durant el seu mandat, Hoover assolí una inusual autoritat, derivada de la necessitat de perseguir la delinqüència sorgida després de la Gran Depressió.

No estem al davant, però, del costumista biopic *made in USA* en què el protagonista és alçapremat per un film que, entretant, regateja els seus punts més foscos: aquest cop naveguem a través de la vessant més íntima i subjectiva de l'individu, deixant de banda

allò més objectivable. Eastwood, conscient que envolten Edgar Hoover són ja prou sabuts o visibles, perfora la closca periodística i especula en l'ànima que s'hi podia amagar a l'interior.

Així, el pols ferm de l'autor de *Sense Perdó* no perdona, tampoc, a l'hora d'entrar a casa de l'home que va sobreviure a vuit presidències, desmitificant-lo per mitjà del dibuix d'una mare castradora que és alhora guia incondicional dels seus passos, delatant la part falsa de les mitges veritats que el van apropar a la llegenda, o plasmant de manera explícita la seva possible homosexualitat, traços que no van agradar gens ni mica als sectors més conservadors de la crítica nord-americana.

L'atracció inconfessable que senten Edgar Hoover i la seva mà dreta, Clyde Tolson, és una de les apostes dramàtiques més sucoses del film, per on el director burxa (dels nostres, doncs) els qui encara no poden acceptar aquesta qualitat en un patriota americà.

De tota manera, per tant d'atreviment, que

sempre és d'agrair, és possible que s'hi trobi a faltar, precisament, menys sang i més carn del personatge, i és que tant l'espectador amb menys bagatge històric, com el savi més interessat en retrobar-se amb el passat, pot comprovar com s'escapa bona part de context necessari que ajudi a completar el retrat d'algú com Edgar Hoover. La lluita contra el crim queda en segon pla en favor de la lluita contra els seus propis fantasmes, en una trama que es passeja per tres dècades diferents de la seva vida per mirar d'aportar la més completa panoràmica de la

personalitat del protagonista.

Leonardo DiCaprio és qui es posa a la pell de Hoover. Val a dir que potser va ser un artificiós i no gaire versemblant maquillatge protèctic allò que no li va permetre tenir més reconeixement del meregut, ja que la interiorització de l'actor és impecable. No obstant això, l'estrella segueix sent la que hi ha al darrere de tot plegat, un Clint Eastwood que fa temps que va esdevenir clàssic i, com a tal, ens proposa una darrera classe magistral que ens fa sentir una mica més alumnes.

Angel Brave

BURXANT ELS BYTES

ifttt.com: si això fes allò

Ifttt o del anglès *if this then that* ('si això fes allò'), és una iniciativa web molt interessant. Moltes vegades hem comentat en aquesta secció la saturació d'Internet i més amb l'arribada de les xarxes socials. Doncs bé, ifttt.com ens ofereix una solució per gestio-

nar la nostra vida cibernètica. Ens ofereix la possibilitat d'automatitzar tasques. Per exemple, si algú m'etiqueta en una foto al Facebook, pot fer que aquesta imatge es descarregui en una carpeta del DropBox; si canvio la foto del perfil d'una xarxa social,

també pot actualitzar el meu perfil de les altres xarxes socials; es poden automatitzar correus, respostes al Twitter, Facebook, LinkedIn, Dropbox, etc.

Amb un disseny molt simple i una funcionalitat molt fàcil, ens permet crear interaccions entre diverses xarxes

socials (més de 20). A més, ens permet automatitzar tasques diàries, entre altres possibilitats. Si no saps que pots automatitzar, ho pots veure en una llista de tasques que altres usuaris han elaborat i han decidit compartir. Realment val la pena provar-ho!

Bernal Costa

Parlem per FER
i **FEM PARLAR**

32 pàgines
antologia + reflexió
+ de 1300 subscriptors
+ de 90 punts de venda

WWW.SetsmanaDirecta.info

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'esprais montana
Malabars, incensos i molt més

horaris
de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

l'hortet de Sants
Carrer Guadiana 30
hortetdesants@hotmail.com TEL 937 448 422

La Burxa dona la benvinguda a l'Omar

Enhorabona, Nadia i Bernat

terra d'escudella
C/Premià, 20 baixos. Sants (BCN) 93 422 16 13

Una taula amb vuit formatges artesans de diverses comarques catalanes

Una oferta única d'embotits de l'Alt Urgell: llongenissa de pagès, fuet d'herbes, bufi negre de llengua, pa de fetge...

RAS I CURT

«Lluitarem contra el fort mentre siguem febles i contra

nosaltres mateixos quan siguem forts».

Lluís Maria Xirinacs

LA CANÇÓ

L'aigua no està en venda

Que se n'antere tot quisky: som de les Terres de l'Ebre i avui no venim de bones, que venim ben emprenyats perquè uns pardals que governen diu que ara han firmat un pla i mos volen fotre l'aigua, lo Delta i la mar.

Me tu quina demagògia gasten estos animals: després de tindre'ns tants anys totalment oblidats, ara volen que els donésem més diners pa especular. Però, xiquets, si voleu aigua l'haureu d'anar a buscar a la mar.

Que aquí no se toca un litro, que és sabut de fa molts anys. Que qui va contra natura acaba sempre en lo cul escaldat. Que el Delta és la nostra vida i l'Ebre la nostra sang. Fugiu, assassins d'arena, neu a buscar-la a la mar.

Pepet i Marieta
Manudo Paligru, 2011

RACÓ HISTÒRIC

Volem l'escola formosa

Aquest mes he volgut dedicar el racó històric a l'escola on vaig aprendre algunes de les coses que més m'han servit en la vida fins ara, algunes evidents com l'ús de la llengua, tant del català com del castellà, i també un munt d'altres coneixements sobre temes molt diversos. Però també l'espai on, segurament sense adonar-me, vaig aprendre coses fins i tot més importants que les anteriors, com l'interès pel meu entorn o un dels primers llocs on vaig començar a socialitzar-me, un procés que crec que em va costar una mica, tot s'ha de reconèixer. Estic parlant de la meva escola des de pàrvuls fins a COU: la Lluís Vives.

L'escola, coneguda popularment com l'O-

livereta, es va inaugurar, juntament amb un munt d'altres escoles de Barcelona, el 29 de març de 1931 en plena campanya electoral de les eleccions municipals. Per trobar la seva història hauríem de allunyar-nos més en el temps, ja que una escola pública per als infants de Sants era una de les reivindicacions històriques dels veïns i veïnes del nostre barri. Les mancances a l'escola pública eren molt grans, fins al punt que es calcula que l'any 1930 encara feien falta el doble de places de les existents fins al moment.

A Sants els veïns es van mobilitzar organitzant una manifestació que va anar des del Círcol de Sants, a tocar del Vapor Vell, fins a la plaça de Sant Jaume i en la que se-

gons sembla van participar uns 2.000 manifestants que portaven pancartes amb missatges com: «Volem l'escola formosa» o «El poble té dret a la cultura. Vetllem per l'educació dels nostres fills». La Comissió de Cultura va acceptar la seva construcció l'any 1918 i el 1920 es va col·locar la primera pedra, però la Dictadura de Primo

de Rivera va paraitzar la construcció de noves escoles, per això no es va inaugurar fins al 1931.

Els dos primers directors del centre, Dolors Batlle i Pere Blasi, van aplicar una pedagogia renovadora, incorporant novetats revolucionàries per a l'època: l'educació mixta, les sortides a la natura, les passejades per la ciutat, la granja i l'hort a l'escola o l'estudi en català.

Si us interessa el tema de l'educació al nostre barri, dir-vos que, justament, mestres de l'escola Lluís Vives estan treballant en un llibre sobre la història de les escoles de Sants, participant així en un grup de recerca històrica de Sants i Hostafrancs. L'any 2010 ja van fer, amb Avis-Món Catalunya, una exposició sobre les escoles en els nostres barris, un treball que en breu també podreu veure a l'Arxiu Històric de Sants, al districte. De ben segur que podreu descobrir moltes més coses de les que jo us pugui explicar tant al llibre com a l'exposició.

Agus Giralt

Inauguració de l'escola Lluís Vives.

FOGONS DE TEMPORADA

Les princeses d'hivern

Seguint amb la meva fal·lera per emparar les verdures i menges menys estimades, avui volia retre un petit homenatge a les petites roses d'hivern, les cols de Brussel·les. Tot i que ho he intentat, regirant entre llibres, no he trobat cap recepta feta amb aquestes petites hortalisses en la pila de volums de cuina catalana que tinc al rebost. La seva germana gran, la col, apareix citada i cuinada ja des dels temps de l'antiga Roma, quan recobria uns porros fets a la brasa (Apici, *De re coquinaria*. Segle IV)

o bé en època medieval, bullida amb brou gras i ceba (Nola, Robert, *Llibre de Coch*. Segle XVI). He trobat referències que citen les plantacions de cols de Brussel·les a l'Imperi Romà i com el seu cultiu s'implantà amb vigor als

Països Baixos (una plantació encara present al segle XXI i que ha originat el nom amb el que coneixem la verdura).

Si suposem que tot allò que antigament es cuinava amb col, també es guisava amb cols de Brussel·les,

se'n devien menjar moltes, ja que la col fou i és la verdura més plantada a casa nostra. Per comprovar la pertinença de les de Brussel·les al nostre País he preguntat a la gent gran del meu poble (a la plana de Vic) si en menjaven quan eren joves. I per la meva sorpresa totes les respostes que he obtingut han estat negatives. Un gran misteri amagat en una petita flor verda, amarga i dolça. Duen que, com l'escarola, si pateix les primeres gelades d'hivern, se'n reforça la dolçor i s'encobreix l'amaror, potser si així les donéssim a la canalla

no farien tants escarafalls al veure-les. Són una preciosa font de fibra i d'àcid fòlic, riques en vitamines que ens aconsellen evitar-ne la sobrecocció i a més a més ens acompanyen bé molts plats de carn o peix, alhora que poden representar una menja boníssima per si soles. Les heu tastat un cop bullides, arrebosades amb tempura i mullades amb una salsa agredolça? Encara us resistireu a comprar-ne? Correu que s'acaba la temporada! I no deixeu que la seva forta olor al bullir-les us en desdiguí, si afegeixes un raig de llet a l'olla la ferum disminueix.

Daus de salmó amb cols de Brussel·les

INGREDIENTS
500 g de salmó fresc a daus i sense espines
500 g de cols de Brussel·les
2 cebes tendres
1 llimona
1 cullerada de mel
Sal, pebre i oli d'oliva.

ELABORACIÓ
Avui cuinarem un plat d'inspiració nòrdica. Netegeu les cols de Brussel·les i bulliu-les en aigua amb sal de 5 a 10 minuts segons la mida. A part talleu les cebes ben petites i poseu-les a sofregir en una paella sense que agafin color, a foc suau, i si cal amb una

mica d'oli i aigua. Un cop tova, la saleu i hi afegiu un raig de suc de llimona i la cullerada de mel, doneu-li dos tombs i afegiu-hi les cols escorregudes, donant-li dos voltes més al conjunt. Mentrestant salpebreu el salmó i col·loqueu-lo en una safata de forn, hi poseu també la barreja de la paella i escampeu-hi una mica de ratlladura de llimona per perfumar. Poseu-ho tot al forn preescalfat a uns 110° C durant pocs minuts, just perquè el salmó canviï de color. Si no us agrada l'agredolç podeu fer el mateix sense mel ni llimona, també queda deliciós!

Núria May Masnou

Diumenge 4 de març
a partir de les 12 h plaça de sants

25a calçotada popular de sants

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
C. muntadas, 24
www.cis-jaumeconte.org

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Plena sobirania

Casal Independentista de Sants

Sentim cants de sirena que ens criden cap un nou concepte de sobirania, uns cants de sirena que embriaguen el més abstemi i que fan quasi impossible negar-se a sumar-hi esforços en pro d'una prosperitat anunciada.

Una nova sobirania que es fonamenta en una millora fiscal per al Principat de Catalunya, que ens ha de guarir tots els mals, que ha d'aturar les retallades, que ha d'impulsar l'economia en temps de crisi, i que farà que altre cop els lloros puguin menjar xocolata, que pugem altre cop construir aeroports per on els avis passegin els seus néts, i Millets i Urdangarins facin de les seves, sense que la premsa faci escarafalls. Fets, aquests, que ens demostren que tenir més recursos no implica gestionar-los millor, sinó robar més.

El cert, és que si volem la sobirania fiscal només hi ha un camí, el camí de la independència nacional dels Països Catalans, per gestionar sobiranament els nostres recursos, i en base a una sobirania popular que posi l'economia al servei de la classe treballadora i no al servei de burgesos i oligarques que financen les campanyes en pro d'un estat propi a la Unió Europea.

La sobirania no pot ser un concepte mutilat: o s'és sobirà o no se n'és, i mentre el futur dels i les catalanes passi per Madrid, París, Brussel·les o Berlín, mentre les lleis econòmiques es facin a mida de les multinacionals i les macrocorporacions amb el suport dels mitjans de comunicació de masses, mentre les borses dictin el preu dels béns més essencials i les bombolles facin més rics els rics, per després rescatar-les amb els diners dels més pobres, mentre tot això passi, de poc en servirà una aparent sobirania fiscal que ens segueix encadenant al projecte capitalista que nega els drets més elementals a les classes populars catalanes.

El consistori canvia el model educatiu de l'escola bressol

La ciutadania, cadascun de nosaltres, ens creiem que el tracte als infants és una peça clau en el seu desenvolupament?

O pensem que només ho diuen els pedagogs, neuròlegs, pediatres, psicòlegs, sociòlegs, mestres... per molestar?

Escoles bressol municipals de Sants, Montjuïc i la Zona Franca

En nom de la crisi, no es pot tolerar tot. La justificació presentada pel regidor d'Educació i el gerent de l'Institut Municipal d'Educació per imposar les retallades és un argument de nul·la voluntat política. Si el curs vinent l'ajuntament rebrà 200 euros menys per infant de la Generalitat, i creu que no té arguments per a tornar a demanar-los-hi, que ho retalli d'un altre lloc, de protocols polítics excessius, de sous i càrrecs no justificats, de projectes fantasmes que van quedant al calaix, però que no recaigui sobre els de sempre, dels que estem a primera fila, dels més fràgils i les seves famílies. La crisi ho està justificant tot, i no ho podem permetre.

EXTERNALITZACIÓ COMPLETA DE TRES ESCOLES

L'Ajuntament de Barcelona des de fa més de dues dècades ha estat apostant per oferir servei públic 0-3. I servei públic vol dir no pensar l'escola com un negoci. I això és el que s'introduirà si l'externalització de les tres primeres escoles, el curs vinent, tira endavant. Malauradament aquestes escoles obriran una gran escletxa a la xarxa municipal 0-3, ja que donarà peu a anar eliminant el personal funcionari a mesura que es jubili, per anar fent el traspàs a les empreses externes.

«Els treballadors veuran minvades les retribucions i condicions laborals»

Aquests serveis externs han de fer el seu negoci i qui més perdrà en el canvi són, com sempre, els treballadors, que veuran notablement minvades les seves retribucions i condicions laborals. Tenim l'experiència

amb els serveis de neteja i cuina. Cada cert temps, les empreses que volen optar es presenten al concurs públic i els ens públics liciten els plecs de condicions més econòmics, més o menys florits, però sobretot més econòmics. Les treballadores, per més anys que treballin, no tindran mai antiguitat ni possibilitats de millorar el seu sou.

«Els plecs a la baixa incidiran negativament en el caire educatiu de l'atenció als infants»

Aquests plecs a la baixa també incidiran negativament en el caire educatiu de l'atenció als infants de 0 a 3 anys. Es perdrà la memòria de les escoles, l'experiència de moltes grans mestres que són amb nosaltres, els projectes educatius compartits des de la base. Tants anys per crear una xarxa pública d'escoles bressols, per a què arribi un nou ajuntament que menystingui aquests valors i deixi de nou a la ciutadania d'aquí a poc temps amb només oferta privada de 0 a 3 anys.

AUGMENT DE LES RÀTIOS

La ràtio de la franja de 0 a 1 any passarà a ser a vuit infants en lloc de set. En el grup d'infants d'1 a 2 anys, la ràtio augmenta a 13 infants, quan anteriorment era de 10. Finalment, les classes amb infants de 2 a 3 anys tindran 20 infants (abans n'eren 18).

Es basen en el decret 282/2006 del Departament d'Educació de la Generalitat, on es regulen les ràtios màximes per a l'atenció de 0 a 3 anys. Hem de recordar que el decret es va fer contemplant la realitat de les guarderies privades: aquestes ràtios eren per evitar barbaritats (limitant el nombre d'infants a càrrec d'una sola educadora) i per oferir una ràtio que no fes tancar el negoci de 0 a 3 anys. L'ajuntament no havia aplicat aquests màxims perquè impliquen massificació en detriment del vessant pedagògic. «Total, dos o tres per grup, són molt poquets el que augmenten», però en realitat és un número difícil de gestionar per una sola mestra, i molt més d'atendre educativament.

REDUCCIÓ DEL PERSONAL DE SUPORT EDUCATIU DE MIGDIA

Hi ha ajuntaments a comarques que

Assemblea a l'Institut Municipal d'Educació durant la seva ocupació en protesta de la privatització d'escoles bressol. **ALBERT GARCIA**

estan aplicant aquestes ràtios. Entre d'altres repercussions, en alguns centres han d'estar movent taules i altre mobiliari per poder cobrir els àpats i el descans dels infants, i alhora mantenir espais per a altres activitats educatives. Això es pot fer en moments puntuals o extraordinaris, però no cada dia. Els docents de bressol tenen un gran desgast físic per atendre els infants, l'augment de ràtio i la reducció de suport al migdia agreujarà aquest desgast.

Altres ajuntaments ho han aplicat, sí, però sovint la realitat a comarques és que força infants van a casa a dinar, mentre que a Barcelona ciutat pràcticament la totalitat estan al migdia a l'escola.

Si una mestra té una ràtio que la supera, al marge de la seva vàlua professional, haurà d'empescar-se-les per fer la feina i no precisament amb el model de calma i acompanyament que els infants necessiten. Com es fa? Miracles? No! La necessària atenció a tots, justifica que si cal, es posi els infants en cadena, se'ls deixi de tractar com a persones i se'ls atengui com a números a qui cal nodrir, netejar i sobretot, ensinistrar a obeir. Parlem d'atendre al mig dia, dinar i higiene, a 40 infants de 2 anys, o a 26 d'1 any, entre tres adults!, i a l'hora de dormir,

a 40 o 26 infants, una sola persona!!! On queda l'acompanyament progressiu de l'autonomia dels infants, el model de calma i bones pràctiques dels seus referents adults a l'escola?

«Demanem a l'ajuntament la retirada d'aquestes tres mesures»

Les escoles públiques atenem una diversitat d'infants molt àmplia. Infants amb necessitats educatives especials, al·lèrgies i intoleràncies més o menys severes, salut fràgils, entorn socials de risc, podem seguir? Aquestes diversitats impliquen en molts casos una feina i/o una càrrega de treball afegida i sobretot una gran responsabilitat pel risc que pot patir l'infant.

Amb aquestes mesures, no només queda en entredit la continuïtat dels projectes educatius dels centres, sinó que l'ajuntament ens posa en una situació greu de fragilitat, posa la individualitat dels infants en perill.

Demanem a l'ajuntament la retirada d'aquestes tres mesures.

La guerra d'Internet segueix

Unes setmanes enrere l'FBI va donar l'ordre de detenir preventivament Els directius de Megavideo/Megaupload sota els arguments de conspiració i violació dels drets d'autor.

Israel Saeta

Megaupload és un servei que permet l'emmagatzematge d'arxius de gran tamany, i Megavideo permet la visualització online d'aquests continguts (l'*streaming*). Aquestes possibilitats tècniques van permetre, a banda d'arxius privats, la pujada i la visualització de continguts protegits amb *copyright*, sent especialment famosos els portals que enllaçaven pel·lícules i sèries a nivell internacional. De fet, a l'auto de l'FBI s'esmenta explícitament al portal Series-Yonkis —el portal més transitat per a la visualització de sèries— o Taringa —portal argentí per a l'intercanvi d'enllaços.

El tancament dels servidors de Megaupload ha estat un esdeveniment d'impacte internacional ja que, principalment, s'ha violat l'accés i condicions del servei de milers de persones que van contractar (i abonar) els serveis premium d'aquesta empresa. Als fòrums i mitjans de comunicació, de fet, aquesta mesura ha estat interpretada dins d'un context de «guerra d'Internet». Uns la defi-

neixen en termes de «defensa dels creadors» i d'altres en termes de defensa de la llibertat d'expressió i de neutralitat de la xarxa.

ANTECEDENTS

Davant del creixement exponencial de les comunicacions digitals i l'expansió d'Internet, els desitjos de parcel·lar, controlar, censurar i limitar les possibilitats tècniques que ofereix la xarxa són patents, tant en la vessant d'espionatge i monitorització de les comunicacions (p.e. Xarxa Echelon), com en la vessant de disfressar el control de la producció de continguts sota la bandera que la llibertat d'expressió afavoreix la impunitat de les xarxes de pornografia infantil, el terrorisme o la violació dels drets d'autor.

En aquest sentit, podem trobar les lleis Sinde-Wert (Espanya), Hadopi (França), SOPA (EUA) i, a nivell internacional, l'ACTA. Totes tenen en comú la protecció de la propietat intel·lectual abusiva, en tant que viola drets fonamentals com la privacitat, o la llibertat d'expressió.

El que resulta més escandalós és que són regulacions netament promogudes pels grans grups de comunicació multimèdia, al marge de la població i del debat públic i realment democràtic.

LLIBERTAT A LA XARXA

La guerra pels drets fonamentals a la xarxa es revifa: després de l'asfíxia i

Logotip de Megaupload encadenat simbolitzant el tancament del servidor. INTERNET

persecució de Wikileaks, el tancament de Megavideo ha tornat a aixecar la resistència organitzada del col·lectiu Anonymous, el qual en menys de 24 hores després de l'anunci de l'FBI va tornar les pàgines de les patronals discogràfiques i cinematogràfiques dels Estats Units, entre altres.

L'ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Tot i que l'esquerda digital existeix i l'accés no és ni popular ni universal, la defensa per la neutralitat de la xarxa és un assumpte que, tard o d'hora ens afectarà a tots i a totes. Cal destacar un parell de coses que han estat conseqüència directa que Megaupload hagi estat un sistema centralitzat

—fàcilment extrapolables a la teoria política— i que han obligat a fer una reflexió sobre la dependència de serveis comercials, privats i centralitzats en lloc d'apostar per models d'inver-

canvi d'informació descentralitzats, democràtics i desenvolupats amb programari lliure.

La primera, com unes poques persones han aconseguit fer una fortuna aprofitant-se de la feina d'altres; en aquest cas, les sangoneres han estat els administradors de Megaupload. Segon informacions publicades en alguns mitjans, el fundador de Megaupload, Kim Schmitz «Dotcom», posseïa una fastuosa mansió en Nova Zelanda, milions de dòlars i més d'una dotzena de cotxes de luxe.

La segona, la cerca d'alternatives a Megaupload ha produït com efecte col·lateral el creixement exponencial dels sistemes d'intercanvi d'arxius com ara Emule o Torrent, on els continguts estan repartits al llarg de multitud d'ordinadors personals.

Aquí es premia la generositat a l'hora de compartir i la diversitat dels continguts més enllà de les estrenes de Hollywood.

LA BORDETA MON AMOUR

Menys polítics, més autobusos

Comissió de Veïns de la Bordeta

Fa un parell d'anys vam descobrir que els partits polítics a Barcelona s'havien autoassignat dos assessors més per partit i per districte. Un grapat de col·locats més, un grapat de sous més i una mica més de dèficit a eixugar entre tots.

A alguns ens agradaria saber quants centenars de milers de persones viuen de la política, com a persones electes, afegint assessors, secretaris, consultors, aparell dels partits, etc. De ben segur que un percentatge molt important d'aquests ens els podríem estalviar. I si tant volen lliurar-se a la societat, poden fer-ho quan pleguin de treballar a una oficina, una botiga, una fàbrica o una benzinera. A la política s'hi han de dedicar professionalment el mínim imprescindible.

Perquè el contrari és fer servir la política per a interessos personals.

Malgrat que el rerefons seria idèntic, tot això potser passaria més desapercbut si no estéssim en època de crisi, amb retallades que per a nosaltres vol dir menys salari, menys ambulatoris, menys serveis d'urgències i menys autobusos.

Al barri de la Bordeta l'excés d'«enxufats» polítics ens costa perdre el 115 i el 91 els diumenges.

I perdre aquests autobusos el diumenge significa que en Josep ja no podrà anar a la plaça Reial a mirar monedes, la seva gran passió, perquè a la seva edat no pot arribar caminant fins al metro; que la Rosa no podrà anar a passejar, com tant li agrada, per la Rambla els matins de diumenge asoleïats; o que el Rubèn no podrà visitar més el seu amic Armand que viu lluny, ja que la pujada d'Olzinelles fins al metro se li fa molt llarga. I cap d'ells podrà anar d'urgències en diumenge, a Manso, que les de Numància ja les han tancat, doncs haurien d'agafar un taxi i ai!, amb les seves pensions això és impensable.

El col·lectiu anomenat Anonymous en descobrir el tancament de Megaupload va fer diferents atacs a la xarxa. INTERNET

ALIRO DECOR S.C.P.

- Sostres de Pladur, escaiola i alumini
- Motllures decoratives, enguixats
- Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
- Mobles a mida de guix i pladur
- Reformes en general

Ci Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax: 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

FO BAR

Cafes + Tes
Bieres + Copes
Amangos + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla geosant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 29 + www.fo-bar.com

TETERIA MALEA

Novetats:
Botiga Ecològica
Teteria
Rebosteria Casolana

Horaris:
de dimarts a dissabte
de 10 a 14 i de 16 a 22
diumenge de 16 a 22
dilluns tancat

c/Riego 16, Sants. BCN
93 334 30 30

ESPAI OBERT

Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h

Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!

Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

> Col·lectius: Etcètera, Consta-Info, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.
> La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h

C/ Violant d'Hongria, 71, 11 pis, Sants, BCN

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Cultura

La biblioteca social Mateo Morral es presenta

Biblioteca social Mateo Morral
Sants

Les biblioteques socials neixen com una necessitat de tenir, crear i anar renovant espais d'emancipació cultural. La curiositat i la inquietud per adquirir un coneixement del que hem sigut privats en amplis contextos de la realitat social, fan que les biblioteques autogestionades floreixin al llarg de la història en ateneus, sindicats i centres socials. Així neix fa uns anys la Biblioteca Social Mateo Morral.

Sabem que els llibres, revistes, fanzines, diaris i audiovisuals, són transmissors i generadors de coneixement; el fet de disposar-los d'una forma autogestionada i oberta fa que l'Ateneu

Llibertari disposi d'una eina potentíssima per generar una cultura que sigui nostra i extensible, que ens ajudi a entendre i afrontar on i com vivim.

Disposem d'un fons aproximat de 1.000 llibres, 180 revistes, 40 còmics, diverses publicacions estatals i internacionals, fanzines i textos diversos. Està orientada cap a les ciències socials i les humanitats, així com cap a la novel·la de ciència ficció i la novel·la social. És important l'existència d'aquest fons crític, però més important és que estigui disponible i a l'abast de tothom; d'aquí neix la incorporació a la Xarxa de la Biblioteques Socials, formant part del catàleg col·lectiu.

Qualsevol veí o veïna que vulgui venir a llegir una estona, connectar-se

La biblioteca social Mateo Morral disposa d'un fons de 1.000 llibres. **BIBLIOTECA XFA**

a Internet, o accedir a la distribuïdora de l'Ateneu, ens trobarà a l'Ateneu Llibertari de Sants. L'horari és: dilluns de 19.30 a 21.30 hores; dimarts i di-

vendres de 18 a 21 hores; dimecres de 20 a 22.30 hores; dijous de 18 a 22 hores, i dissabtes de 17 a 20 hores. Al carrer Maria Victòria, 10.

Expressió Directa 2012: connecta barris, recupera el teu espai

Núria Gurina
Sants

Un any més, després de tres edicions, aquest 2012, el cicle Expressió Directa torna a la càrrega i ho fa augmentant la família amb noves incorporacions i propostes.

Nascut fa quatre anys a iniciativa del setmanari d'informació crítica *La Directa*, l'Expressió Directa és un cicle d'espectacles organitzat per cinc centres socioculturals autogestionats de Barcelona que té l'objectiu d'enfortir la xarxa d'equipaments de gestió comunitària i cultura crítica de la ciutat.

A la Farinera del Clot i l'Ateneu Popular de 9 Barris, membres fundadors del cicle, enguany es sumen tres projectes emergents: l'Ateneu L'Harmonia de Sant Andreu i La Lleialtat Santseca i Can Batlló a Sants. Així, al 2012 creem més xarxa i connectem noves i velles lluites de recuperació d'equipaments veïnals. Perquè creiem en els barris, en la creativitat de l'autogestió i en circuits culturals no mercantilistes com a eines de transformació social. Ara més que mai, davant la crisi, apostem per xarxes d'espais lliures de la lògica comercial i plens d'idees i propostes culturals potents i arran de carrer que tenen molt a dir i que juguen un paper cabdal en la configuració del futur de la nostra ciutat.

L'Expressió Directa és possible gràcies a l'esforç voluntari de molta gent. Per això, es podrà donar suport al projecte com a mecenes a través de la plataforma de microfinançament Verkami.

El cicle arribarà a Sants el divendres 23 de març amb una marató d'espectacles escènics i música que tindrà lloc a les Cotxeres.

Més informació:
expressiodirecta.wordpress.com

Jamaica, ska i màgia al Divendres Faràndula

Un mes més el Casinet d'Hostafrancs obre les portes a Divendres Faràndula

Núria Alcober
Sants

El divendres 24 de febrer, continuem amb la fórmula combinada d'arts escèniques i música, i aquest mes tenim el privilegi d'oferir-vos la presentació del tercer disc llarga durada de la banda The Oldians, que es va posar a la venda el passat desembre.

The Oldians és el punt de trobada de dos camins musicals inequívocament connectats. D'una banda, el so original de les seccions rítmiques de

l'època daurada de la música jamaicana (les dècades dels 60 i 70, on regnaven el shuffle, l'ska, el rocksteady i el reggae). De l'altra, el discurs jazzístic traçat des de la guitarra elèctrica, els teclats i el saxofon, que permeten crear al grup un so personal i autèntic.

Wandering sound, títol del nou treball, són 11 cançons pròpies amb un so molt més madur i personal. Aquest febrer també comptarem amb diferents membres de l'AMIC (Associació de Mags i Il·lusionistes de Catalunya) que es mouran entre les taules oferint jocs de màgia d'a prop.

Recordeu, divendres 24 de febrer a les nou del vespre al Casinet, i amb servei de bar durant l'espectacle.

The Oldians presenten el seu nou disc al Divendres Faràndula. **THE OLDIANS**

Cooperes o competeixes

El 10 de febrer es presenta al barri Som Energia, la cooperativa sense ànim de lucre que compta ja amb gairebé 1900 socis i sòcies. Els propers mesos de febrer i març enceten una campanya de difusió del projecte arreu dels Països Catalans. La iniciativa té un doble objectiu: desenvolupar un nou model energètic basat en l'energia verda i renovable; i alhora substituir el model vigent, que es nodreix principalment de combustibles fòssils i en centrals nuclears.

La crítica al model energètic dominant s'inspira, en gran mesura, en les tesis de l'autor Hermann Scheer, que relaciona el control i explotació de les fonts d'energia

Som energia: cap a l'autonomia energètica

Elba Mansilla

convencionals —gas, petroli i carbó— directament amb els conflictes i intervencions militars a nivell mundial, i alerta dels perills i riscos que representa l'ús de les nuclears.

Som Energia s'emmiralla en el model alemany, que busca afavorir la producció d'energia de forma descentralitzada a partir d'iniciatives locals. La quota de soci és de 100€ i va destinada a generar fonts d'energia renovables —biogàs, solar, eòlica, etc.— de forma autònoma als governs i grans companyies energètiques.

Aquest model busca no només enfortir les economies locals i de proximitat, i crear un moviment social a favor de les energies renovables: combinar tot d'una un dis-

cur crític amb l'acció directa del consum responsable.

També busca implementar un model de gestió del servei de distribució i producció de les energies sense despeses innecessàries ni en publicitat, ni en directius ni en oficines.

MIKI

A Sants, els darrers anys, diferents col·lectius hem anat desenvolupant i difonent diferents experiències de tipus cooperatiu en l'àmbit del treball, el consum i l'estalvi. Totes elles encaminades a guanyar autonomia i autoorganització en el màxim d'àmbits de la nostra vida. Pensem que l'autonomia energètica és un pilar més en la construcció de la democràcia econòmica i la societat antagonista que ja està en marxa, i que es regeix pels principis de la solidaritat i el respecte per les persones i el medi. Per així, a poc a poc, anar alliberant més i més àmbits del model econòmic capitalista especulatiu i depredador. Ara, també, la producció i el consum d'energia.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Manifestació del 21 de gener per un ensenyament públic i de qualitat. VILAWEB

El País Valencià, en defensa de l'educació pública

La defensa de l'educació pública omple els carrers del País Valencià de mobilitzacions contra les retallades.

Pau Fabregat
Castelló

«Menys corrupció, més educació o l'expresident a la presó de Picassent» han sigut algun dels lemes que han retronat pels principals carrers de les tres capitals de província del País Valencià durant les massives mobilitzacions contra les retallades a l'educació, els darrers dies de gener.

Responent a la convocatòria de la Plataforma per l'Ensenyament Públic, el dissabte 21 de gener 180.000 persones, segons els convocants, ompliren de gom a gom els carrers de València i Alacant en defensa de l'educació pública i contra les retallades pressupostàries que ha dut a terme el govern de la Generalitat. Sota el lema «Més inversió, més qualitat, més valencià, més dignitat», les manifestacions van transcórrer amb un caire lúdic i festiu, i es van poder escoltar

consignes criticant la gestió del PP al País Valencià.

Al final de les concentracions es va llegir un manifest que denunciava les «continues agressions que pateix l'escola pública» i remarca que «l'únic culpable de la crisi al País Valencià és el govern de la Generalitat Valenciana», que «ha llençat els diners en projectes ruïnosos, de Terra Mítica a l'aeroport sense avions de Castelló».

Al caliu de la nombrosa participació a les protestes del 21 de gener, els principals sindicats de l'ensenyament al País Valencià, CCOO, UGT, STEPV, CSIF i FSES, i també intengrants de la Plataforma per l'Ensenyament Públic, van convocar una nova jornada de mobilitzacions contra les retallades pel dijous 26 de gener.

150.000 persones a València, 60.000 a Alacant i 30.000 a Castelló, segons l'organització, van tornar a omplir els carrers el dia 26. Si les manifestacions ja es preveien multitudinàries, el veredicté absolutori de l'expresident Camps, el dia anterior, va encendre més els ànims i les marxades van ser encara més massives que les del cap de setmana.

L'EDUCACIÓ PÚBLICA, AL PUNT DE MIRA DE LA GENERALITAT

Les polítiques educatives dictades des de la Generalitat no prenen per sorpresa a sindicats ni professorat. Des de 2008 denuncien la precarització de l'educació, amb mesures que han portat, segons afirmen, a una situació dramàtica. Però ha sigut el Decret llei 1/2012, aprovat pel Consell el 5 de gener, la gota que ha fet vessar el got de la paciència del professorat.

Des de la Plataforma per l'Ensenyament Públic es demana la retirada d'aquest decret, l'abonament dels deutes que té la Generalitat amb escoles i instituts i la fi de les retallades. Xelo Miralles, periodista de Canal 9, qualificava el Decret llei com «el major atac de la història al País Valencià als treballadors públics» i afirmava que «es pretenen estalviar més de 1.000 milions d'euros retallant salaris i serveis».

Rafel Serrat, director de l'IES Vall d'Alba, declarava que la mesura «vulnera els acords i les lleis laborals» i també «preveu treure el reconeixement a la formació permanent i una reducció efectiva dels sous que pot arribar en alguns casos fins al 20 %».

El pagament del deute que té la Conselleria d'Educació amb els centres educatius és una de les altres reivindicacions dels mobilitzats. Els 1.200 col·legis i instituts públics del País Valencià no cobren la subvenció per al seu funcionament des de fa vuit mesos, i només els centres d'Educació Secundària acumulen un deute global de 32,5 milions d'euros. Les conseqüències es palpen en primera persona als instituts. Rafel Serrat declara: «al nostre institut hi ha alumnes d'una matèria sense professor tot el mes de gener i hem reduït dràsticament el funcionament de la calefacció de tres hores diàries a una i mitja».

LES MOBILITZACIONS NO S'ATUREN

Des de la Plataforma per l'Ensenyament Públic i les principals agrupacions sindicals, vist l'èxit de les convocatòries anteriors i davant la necessitat d'una resposta «dura i contundent» del sector públic, s'ha elaborat un calendari de protestes per aconseguir aturar les retallades.

El dissabte 11 de febrer estan convocades quatre marxades, que partiran des de València, Alacant, Benidorm i Castelló, dirigint-se cap a les construccions més controvertides impulsades des de la Generalitat, que segons els sindicats «representen el malbaratament i la mala gestió dels fons públics», com Terra Mítica o l'Aeroport de Castelló.

Des del Sindicat d'Estudiants s'ha convocat una vaga general contra les retallades el 16 de febrer, i el 25 de febrer hi ha programada una altra manifestació a les tres capitals de província.

Megaupload tancat...

Megaupload, una gran plataforma d'intercanvi d'arxius a Internet, tanca per complir amb les lleis del copyright.

... Guantànamo obert

Guantànamo, però, un camp de concentració denunciat internacionalment per la violació dels drets humans, continua obert.

COLUMA ANTIREPRE

Més repressió

El 19 de maig de 2007 els antiavalots dels Mossos d'Esquadra van detenir en Roger, un jove que era a la plaça d'Espanya entre el públic mirant com es desenvolupava una acció pacífica de la campanya Estatofatal. Quan va acabar l'acció consistent a tallar el trànsit, un antiavalot es va acostar a un fotògraf que cobria l'acció i, agafant-lo violentament pel braç, li va exigir que l'acompanyés a un racó. En Roger va recriminar-li que el fotògraf tenia l'acreditació professional i, poc després, tres antiavalots més van agredir i reduir a terra el jove santenc, que va comunicar als mossos, mostrant la cartera, que si volien s'identificava voluntàriament, però demanava que l'agent li donés el número de placa. Els mossos s'hi van negar i el van detenir.

Gairebé cinc anys després, un exjutge de pau (un franquista reconvertit en jutge d'instrucció penal sense fer oposicions) ha condemnat en Roger a un any i mig de presó i a pagar 2.000 euros als mossos que el van agredir per unes inventades agressions i lesions. El proper dissabte 25 de febrer es farà una festa solidària al CSA Can Vies per tal de pagar totes les despeses del procés.

Xarxa d'Intercanvi de Sants

A continuació oferim un llistat de les últimes demandes fetes a través de la Xarxa d'Intercanvi de Sants (la XIS). Si esteu interessats/des en algun dels anuncis, o simplement voleu formar part de la xarxa i així rebre totes les ofertes podeu fer-ho.

Escriuiu-nos o sol·liciteu l'adhesió a: intercanvisants@gmail.com

BUSCO

REF. B-Gener 01: pistola per lacar portes, per intercanviar o en préstec.

REF. B-Gener 02: cadira d'escriptori amb rodes; prestatges de fusta; estris diversos de cuina: bols, gots, etc.

REF. B-Gener 03: objectes per a adults o nen de 10 anys.

REF. B-Gener 04: 5 L d'oli d'oliva

REF. B-Gener 05: material per confeccionar disfresses (dos tutús blancs o tela, broquet de cigarretes (tipus charleston), boes de plomes blanques i negres, sabates vermelles amb taló t-37 i tela gossos dàlmates); olla bastant gran per al brou.

OFEREIXO

REF. O-Gener 01: armari i una tauleta d'Ikea, model Aneboda en color clar.

REF. O-Gener 02: jaqueta negra nova per estrenar amb caputxa talla 42 de noia; cafetera nova.

REF. O-Gener 03: dues cadiretes nens plàstic en color groc; una pissarra blanca Velleda; un

seient d'infant per a auto.

REF. O-Gener 04: TV de 14' marca Toshiba amb TDT.

REF. O-Gener 05: microones amb grill; pals de caminar extensibles; ronyonera amb porta-ampolles; mitjons tèrmics llargs d'home; una xocolatera; un termos gran amb aixeta; vaixela blanca; serveis de cuina.

La Lèlia en un moment de l'entrevista a la seu santsenca de La Directa. ÀNGEL BRAVO ALMIRALL

LÈLIA BECANA:

«Amb 'La Burxa' compartim la mateixa filosofia»

Lèlia Becana és membre del Setmanari de comunicació *Directa*, veïna de Sants i exmembre de LA BURXA. La *Directa* és un mitjà d'actualitat, investigació, debat i anàlisi nascut el 2006, amb la finalitat de denunciar els abusos i injustícies i potenciar les alternatives. Funciona amb una xarxa de corresponsalies i col·laboradores, i té una tirada de 2.200 exemplars, que reben a casa les 1.370 subscriptores,

i que es poden trobar a un centenar de punts de venda arreu dels Països Catalans. El mes d'octubre el setmanari va incorporar el seu lloc web i l'abril de l'any passat va traslladar a Sants, al carrer Riego, 37. Des de LA BURXA, en moments de refundació del projecte comunicatiu, reflexionem amb la Lèlia sobre l'experiència de la *Directa*.

Gemma Parera i Àngel Bravo
Sants

Què diferencia el projecte comunicatiu de la *Directa* dels mitjans de comunicació convencionals?

Ens diferencia, principalment, el punt de vista. Podem donar la mateixa notícia, però ho fem des d'una altra mirada, la que no interessa a cap poder ni econòmic ni empresarial. Els mitjans de comunicació estan vinculats econòmicament a determinades empreses. Per això, quan agafes *El Periódico*, *La Vanguardia*, *El Punt* o *l'Ara*, en el fons sempre estan donant la mateixa notícia. Nosaltres intentem anar una mica més enllà, amb un punt de vista diferent i amb la voluntat de demuntar estereotips i fer denúncia de tot allò que no diuen els mitjans.

Vosaltres tampoc us definiu com un mitjà neutre...

No som neutres ni volem ser-ho. Prenem partit, perquè venim dels moviments socials i fem notícies des d'aquesta perspectiva. Tot i que hi ha moltes periodistes, la majoria de persones que som a la *Directa* som activistes, estem vinculades a un col·lectiu, a una campanya, a una xarxa... I això es transmet al setmanari. Les nostres inquietuds són molt diferents a les d'un periodista pur i dur a qui li encarreguen un article o un reportatge. També ens preocupa contrastar els articles, perquè tenim una saturació d'informació i no acabes de saber quina és la bona. No és que la *Directa*

publiqui la notícia bona, però quan tenim una informació, busquem els actors, la contrastem amb les parts i sempre intentem mostrar les diferents opinions.

Quin és el públic a qui us dirigiu? Un dels riscos de publicacions que volen ser una eina de transformació és no arribar a un públic ampli. Com pensem que es pot resoldre aquesta contradicció?

Creiem que arribem als moviments socials, tot i que és difícil quantificar quantes persones formen part d'aquests moviments. A més, ens hem adonat que hem esgotat el públic més activista. Necessitem 1.600 subscripcions per a ser un projecte autogestionat i en tenim 1.370. Últimament, però, el nostre públic és molt més ampli. D'una banda, fa uns mesos vam posar en marxa la web, i ho hem notat quan a visibilitat. D'altra banda, el moviment 15M ens ha donat una gran empenta. Ha fet que molta gent sortís al carrer i veïés en nosaltres una eina. Són lectores, fins i tot votants d'Iniciativa o d'EUiA, que fins ara no havíem anat a buscar com a públic, però que ens segueixen.

Com comentaves, darrerament heu fet un salt cap a la realitat 2.0. Què en penses del seu potencial comunicatiu?

Tenim una web actualitzada dia a dia,

fet que ens permet deixar l'actualitat per a la web, i poder fer una edició en paper més centrada en reportatges i cròniques. Hem vist com han crescut de forma molt important les visites a la web. Això ens dona més visibilitat, i ha fet que molta gent conegués el projecte, ens segueixi i, fins i tot, vulgui col·laborar-hi. També representa molta més feina, i cal tenir en compte que som un projecte modest. Som un petit miracle. A nivell de recursos materials som molt precàries. Tenim ordinadors que no funcionen bé o que no arriben per a tothom. A més, cap periodista cobra per escriure i això fa que la seva implicació sigui variable. Però, tot i així, sempre aconseguim que el projecte tiri endavant amb el nivell i la qualitat plantejada.

Ens pots explicar una mica el vostre dia a dia?

Fem una assemblea setmanal on parlem temes referents al col·lectiu, com xerrades, problemes del local o noves incorporacions, etc., i fem el llençament de la propera edició. Cada coordinadora de secció aporta temes, però tothom en proposa d'altres. També rebem moltes propostes per correu electrònic o per telèfon. A més, en el dia a dia, estem permanentment connectades, perquè en una setmana poden passar moltes coses que no havíem previst. Cada dos mesos fem una assemblea general en què intentem que vingui tothom de corresponsalies. És el moment en què prenem decisions importants del col·lectiu, com el canvi de local o qüestions econòmiques.

La *Directa* és un mitjà que actua en el marc de tots els Països Catalans. Què en penses de mitjans d'abast local com LA BURXA?

LA BURXA fa una feina molt important a escala de barri, perquè recull diferents mobilitzacions, projectes, campanyes i iniciatives, les visibilitza i les connecta. Actuem de la mateixa manera, però en un marc diferent. Nosaltres tenim la projecció dels Països Catalans, encara que a la pràctica tenim mancances en la representació territorial, i LA BURXA actua en el marc del barri de Sants i proximitats. Però la filosofia és exactament la mateixa; es tracta d'un procés assembleari, inclúsiu i obert a tothom.

Vinyeta

Agenda

[Cada DIJOUS de febrer]
20.00 | **Assemblea Indignada de Sants** [Lloc: Espai Obert. Organitza: Assemblea Indignada de Sants]

[DISSABTE 11 de febrer]
11.00 | **Jornada de portes obertes del projecte d'educació lliure El Tatanet** [Lloc: Almeria, 20. Organitza: El Tatanet]

[DIMECRES 15 de febrer]
19.00 | **Presentació del documental Em dic Llibertat sobre la Llibertat Canela** [Lloc: La Ciutat Invisible. Organitza: Febrer Llibertari]

[DIVENDRES 17 de febrer]
19.00 | **Debat obert: «Parlem de l'Any Europeu 2012: envelliment productiu»** [Lloc: Biblioteca Vapor Vell. Organitza: Grup d'Opinió Àmfora]

20.00 | **Carnestoltes a Can Batlló** [Lloc: Can Batlló. Organitza: Plataforma Can Batlló és per al Barri]

[DISSABTE 18 de febrer]
12.00 | **Ranxo Popular** [Lloc: c. Canalejas, 29. Organitza: Cansaladeria Alzina]

20.00 | **Concurs de disfresses i gresca amb PD Fumantxú** [Lloc: Capella Can Vies. Organitza: Colla Bastonera de Sants]

[DIVENDRES 22 de febrer]
19.00 | **Presentació del llibre d'A.**

Guillemón **Los Comités de Defensa de la CNT** [Lloc: La Ciutat Invisible. Organitza: Febrer Llibertari]

[DIJOUS 23 de febrer]
19.00 | **Club de lectura Can Batlló: «E. A. Poe: narracions extraordinàries»**. [Lloc: Biblioteca Popular Josep Pons. Organitza: Can Batlló]

[DISSABTE 25 de febrer]
11.00 | **Trobada d'afectats per l'habitatge de Sants i proximitats** [Lloc: Can Batlló. Organitza: Assemblea Indignada de Sants]

[DIUMENGE 26 de febrer]
9.00 | **Excursió per Collserola** [Lloc: Plaça de Sants. Organitza: Plataforma Lleiat Santsenca]